

Царици на растителното царство

жтувахъ презъ една пуста мѣстностъ — разказва единъ пѫтешественикъ. Го-рещината бѣше непоносима. Отъ нагоре-щания пѣсъкъ краката ми пламтѣха. Устнитѣ и гърлото ми пресъхнаха отъ жажда, а нао-коло не се виждаше нито единъ храстъ, подъ който можеше човѣкъ да се подслона на сѣнка. Най-сетне изморенъ до крайность, запъхтянъ отъ умора азъ съгледахъ една колиба, заобиколена отъ дървета съ прави и високи стъбла, на които вър-ховетѣ бѣха украсени съ дѣлги и хубави листа. Около колибата не се забелязваше нито една педя обработена земя. Азъ употребихъ последни усилия и съ голѣма мжка стигнахъ подъ гостоприемния покривъ. Стопанинътъ на колибата ме прие на драго-сърдце и тутакси ми поднесе едно възкисело питие. Като си утолихъ жаждата и си починахъ, стопанинътъ ме покани на обѣдъ. На трапезата бѣха сложени най-ранообразни ястиета въ чисти и лъскави сѫдове. Виното имаше приятенъ вкусъ. Като се нахранихме, стопанинътъ ме почерпа съ сладко и